

посередника в ситуаціях міжкультурного спілкування, як суб'єкта діалогу культур.

Традиційно поняття міжкультурної комунікативної компетенції студента пов'язується з умінням переборювати культурну інтерференцію на рівні слів і словосполучень, що потребує наявності у студента широкої соціокультурної компетенції, здатності розуміти та інтерпретувати стереотипи мислення іншої національної єдності, особливості логіки «чужої» культури, відображені у когнітивних моделях цієї культури (ціннісні орієнтації, норми і ролі соціальної поведінки та припустимі відхилення від них, сприйняття часу і простору і т.д.). Позааудиторне читання, окрім розвитку міжкультурної компетенції студентів, значно підвищує мотивацію до навчання. Тому кафедра щорічно оновлює та удосконалює методику роботи з позааудиторним читанням: його обсяг, зміст і тестові завдання.

В.О. Даніл'ян

ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ

У складному комплексі проблем вищої школи й освіти в медійному просторі сучасного суспільства одним з ключових завдань є підготовка висококваліфікованого фахівця до його професійної діяльності. Розв'язання вищезгаданого завдання залежить від наявності у вищих навчальних закладах інформаційної техніки з відповідним периферійним, навчальним, демонстраційним обладнанням на базі нових інформаційних технологій, здатності викладача долучати до навчального процесу нові методи подачі інформації, готовності учнів до сприйняття постійно зростаючого потоку інформації, зокрема і навчальної.

Застосування сучасних інформаційних технологій у навчанні - одна з найважливіших і найстійкіших тенденцій розвитку світового освітнього процесу вищої школи. У вітчизняних вишах останніми роками комп'ютерна техніка й інші засоби інформаційних технологій усе частіше використовуються під час вивчення більшості навчальних предметів.

Серед переваг інформаційних технологій у педагогічній діяльності вищої школи, спрямованих на особистість студента, є розвиток комунікативних здібностей і мислення (наочно-дієвого, наочно-образного, інтуїтивного, творчого), естетичне виховання (завдяки використанню можливостей комп'ютерної графіки й технологій мультимедіа), формування вмінь приймати оптимальне рішення та здійснювати експериментально-дослідницьку діяльність (реалізація можливостей комп'ютерного моделювання).

Великого значення в освітньому процесі набуває використання мультимедійних засобів навчання. Мультимедіа передбачає багатокомпонентне середовище з текстів, графіки, відео й мультимедіації та інтерактивну, діалогову взаємодію з користувачем.

Мультимедіа-технології забезпечують таке подання інформації, завдяки якому людина сприймає її відразу декількома органами чуття паралельно, а не послідовно, як це робиться під час звичайного навчання. За умов комбінованого впливу на студента через зір і слух і залучення його до активних дій частка засвоєння навчального матеріалу може скласти 75 %. Широкий образотворчий спектр, активне залучення образного мислення до освітнього процесу допомагають цілісно сприймати пропонований матеріал. Педагог має можливість поєднувати виклад теоретичних відомостей з використанням демонстраційного матеріалу.

Навчальні мультимедійні програми можуть використовуватися для фронтального, групового й індивідуального навчання в аудиторії, а також самостійної роботи вдома та пропонують користувачеві індивідуальні варіанти швидкості вивчення навчального матеріалу, визначення його обсягу та ступеня складності.

Серед принципів використання мультимедійних технологій у навчальному процесі у виші, слід зазначити такі: 1) доцільна ілюстративність і демонстративність; 2) наявність навчального ефекту; 3) збереження темпу й логічної структури заняття; 4) обов'язковий зворотний зв'язок. Дотримання означених принципів сприятиме кращому й повнішому розумінню досліджуваного матеріалу, мотивації студентів на дослідження нових галузей знань і навіть економії часу завдяки значному скороченню часу опанування учбового матеріалу.

Для сучасної системи вищої освіти характерне протиріччя між процесами інформатизації навчальної та організаційно-управлінської діяльності, буттям ефективних педагогічних інформаційних ресурсів і технологій, досвіду їх використання й відсутністю розроблених навчально-методичних підходів, на основі яких можна створити єдине інформаційно-освітнє середовище вишу. Необхідність вирішення цього протиріччя тільки актуалізується та загострюється під час інтеграції України в європейський освітній простір і потребує наукового дослідження чинників формування та практичного використання освітнього інформаційного середовища в українських і закордонних закладах вищої школи.